

מיקסם השווא: חיים קלים, כניכול, אפשרויות בלתי-מוגבלות ועתיד טוב יותר

שיכון, כדי להביא לכך שישראלים לא יירדו מהארץ, ושהעולים-בכוח ייהנו לחיות בה.

„נפולת

של נמושות“?

אם צורך ברמן בגישה של לנשירה ולעליה ואם הוא שונה — הוא מבין לפחות את עוצמתה של הירידה מישראל ואת פירושה האמיתי: קיצה של מדינת-ישראל, האחרים, שתפקידם לעסוק בכך, איש הממשלה או סוכנות ממשלית לתייחס לבעיית הירידה כפי שהתייחסו אליה לפני חמש או עשר שנים, כאשר היו היורדים „נפולת של נמושות“ על פי הגדרת מי שהיה אז ראש-הממשלה, יצחק רבין, ולא מיטב הנוער, כפי שזה היום. רון צפירי, בנו של הצייר היפואי שלמה צפירי, הוא כיום סטודנט ישראלי בפנסילבניה. הצעיר שהיה עתה בכיקור-מולדת, והוא מודה שאינו מתכוון לחזור לארץ אחרי שיסיים את לימודיו, „לפחות אני לא מוכן להתחייב על זה“. יחד עם רון לומי דים באותה האוניברסיטה עוד 200 סטודנטים ישראלים הלומדים בפנסילבניה ועומים דות במרכזן של רבות מהשיחות שלהם. אולי זו הסיבה לכך שרון החליט להוציא עיתון קטן, שייקרא עליידי 200 הסטודנטים הלומדים איתו. הוא קרא עיתונים ישראלים, השתמש בחומר שהוא קיבל מהארץ, ושיכפל 2000 עותקים, מתוך תיאור קוה שבגם יהודים, היודעים עברית, יקראו את העיתון שלו. שם העיתון: מידע (וכתיב האנגלי: MAIDA).

ההצלחה היתה מעל לכל המשוער. הכל התנפלו על העיתון של רון. ההפקה הבאה שלו היתה עשרת אלפים עותקים וגם הם נחטפו. לרון היתה הפתעה גדולה עוד יותר כאשר חברות וסוחרים ישראלים, שיש להם עסקים בניו-יורק, פנו אליו וביקשו ממנו לפרסם מודעות שלהם. העיתון המשוכלל הקטן של רון הוא כיום עסק של ממש, המפרנס את בעליו בכבוד רב. מה שגילה רון צפירי לגמרי במיקרה, גילו אנשי-מיקצוע, עיתונאים ואנשי-עסקים, היושבים בארצות-הברית שלא במיקר. הם הפכו את העיתון, הרדיו והטלוויזיה בעברית לעסק נושא רווחים עצומים. בניו-יורק יש שעה עברית בתחנת טל-וויזיה בשיטת כבל. לתחנה העברית יש הצלחה רבה בקרב 360 אלף היורדים הישראליים הנמצאים עתה בניו-יורק, ואצל יהודים בניו-יורקים השולטים בשפה העברית.

התחנות מדרת בעיקר חדשות מהארץ ופירוטם היא מנצלת את כתבות הלחט, השבועות יותן אירונים ומקד, הנשלחת אליה על-פי הסכם בין בעלי התחנה

קשיי הקליטה. אבי אלון ימצא מימון נוסף ואז תצליח תחנת-השידור שלו להירקל בכל בניו-יורק.

זיטמן ופיאט אינם חוששים מתחרות מצידם של אלון ושל שרגא צור, יורד מישאל, המשמש כרכז השידורים, הם יודעים כי בניו-יורק יש עתה מקום לשתי תחנות-טלוויזיה בעברית. לאלון יש גם שעת שידור בעברית בטלוויזיה בלוס-אנג'לס, הכוללת תוכניות וחידושים. התחנה נקראת ישראל שלנו, ועובדים בה עיתונאים ישראלים. בכל מקום בארצות-הברית שבו נראית ונשיר מעת המילה העברית, היא נבלעת ברעב-תנוה על-ידי היורדים מישראל.

אבי אלון עתיד להיות אחד מאליה-ערי תנוות הישראלית בארצות-הברית, אם לא יסתכן בפלילים. כפי שכבר אירע לו בעבר הלא-רחוק, בנוסף לשתי תחנות טלוויזיה יש לו גם תחנת רדיו בעברית. המשדרת ליורדים שבלוס-אנג'לס. התוכניות מוגשות על-ידי ראובן לוי ושוש עטרי, האחיות של הזמרת יונה עטרי ושל המנצחת-באירוויזיון, גלי עטרי.

ניו-יורק הקדימה את לוס-אנג'לס בתחנת רדיו בעברית. מדי ערב משדרות בה גילי נאיאקינג ועיינה אילון, מי שהיתה שדרנית וערכת תוכניות בוגי צה"ל, עד שהסתכנה עם החוק בפרשת סמים. רמת התוכניות ירודה למדי, אך הישראלי היגיע לביקור בניו-יורק משתעשע למשמע הפירסומות. לתחנה של גילי קיננינאי יש מערכת מיסחרית יעילה, המצליחה להגיע אל הרבה עסקים ישראלים בניו-יורק ולקבל מהם הזמנות לגינגלים בעבר ריה. בתחנה זו משדרים פירסומות למרסקים וחברות של רכב משומש, למספרות ושירותי-ביטוח, מיסעדות ומועדוני לילה, ואפילו למועדוני-שידוכים כמו זה של הלנה (העולט הזה 2237). כולם שייכים לישראלים. כולם משדרים בעברית. אבי אלון אינו רק מלך אמצעי-התיקשורת האלקטרוניים של היורדים בארצות-הברית, אלא גם אחראי במידה רבה להתפתחות העיתונות העברית באמריקה.

בלוס-אנג'לס יש לו שבועון הנמכר ב-50 אלף עותקים. ועתה הוא שוקל להירק ציא ירחון מהודר בעברית. לדעת אלון יוכל הירחון להימכר ביותר מ-50 אלף עותקים, ומה שחשוב מכל: הוא יזכה בכמות גדולה של מודעות. בניו-יורק יתרה או ישלים הירחון החדש שאותו מתעתד אלון להוציא לאור בשבועון יש-ראל שלנו, היוצא לאור בניו-יורק מזה שנה. אפילו איתם שלא נהגו לקרוא עיתונים בישראל מגדירים את ישראל שלנו כזבל. זה עיתון אינפנטילי, הנקרא על-ידי 350 אלף היורדים של ניו-יורק. יש בו הרבה מאוד מודעות. עורך אותו מי שהיה הכתב המדיני של הרדיו,

ורשות-השידור. בתמורה משלמים בעלי התחנה לרשות-השידור הישראלית אלפים רבים של דולרים. בעלי התחנה הם שני ישראלים-לשעבר, חיים זיטמן וגידעון פיאט. זיטמן הוא בעל חנות למכשירי חשמל בניו-יורק, האהודה על התיירי מישאלים הן משום מחיריה הזולים והן משום שמתח המכשירים שלה מותאם ל-220 וולט. פיאט היה מפיץ ומהנדס באי-בייטי לפני שהחל לעסוק בשעת השידור הישראלית בטלוויזיה. יהו אביו של פיאט הוא אחת הדמויות הידועות בארץ, איש חקלאות וחינוך, שהיה ממקימי בית-הספר כדורי.

עד לפני שבועיים מכרה התחנה רק עשר דקות מתוך 14 דקות הפירסומות שהחוק מתיר, אולם נראה שאחרי פירי סום סקר ההאזנה האחרון של איגוד המפרסמים בטלוויזיה של ניו-יורק, יצאו אנשי התחנה למכור את מלוא 14 דקות השידור שלהם.

התחנה משדרת 10 מ' עד 11 לפני-הצהריים. על-פי סקר ההאזנה החדש יש לתחנה שיעור האזנה הגבוה ביותר בניו-יורק, בין 10 ל-10.30 לפני-הצהריים. בי שעה 10.30 היא יורדת למקום החמישי. מי שמכיר את שפע התחנות והתוכניות של הטלוויזיות בניו-יורק, יודע שגם המקום החמישי הוא מקום מכובד הנושא רווחים טובים.

ההסבר להצלחה זו ניתן על-ידי דן שילון, שהוא הקריין של התחנה. שילון ביקש ואף קיבל מרשות-השידור הישראליית היתר לעשות ולטורה זו. לדברי שילון: „כל אחד מבתבות הישראליים הנמצאים בניו-יורק מתבונן בתוכנית עב-היום והיודים אמריקאים רבים שיודעים וכן ריה. בשעות 10-10.30 של ימי ראשון משדרות כל יתר התחנות, בעיקר תוכניות דת, שלא מעניינות את היהודים.“

בעזרת זמרת

ודוגמנית

עוד לפני שפורסם הסקר האחרון החר ליט גם אבי אלון, יורד מלוס אנג'לס, לפתוח שעת שידור משלו בניו-יורק. התחנה נפתחה לפני כשבועיים, אולם היא סרבלת מתבלידה קשים. השעה העברית של אלון, שאותה מגישים הזמרת עדנה לב והדוגמנית חוה לוי, משודרת גם בשיטת הכבל וגם ב-U.H.F., אולם בתנאים קשים. התוצאה היא, שרק בפבררים של ניו-יורק מצליחים לקלוט את השידורים. במנהטן, למשל, הם אינם נקלטים. אלא שיופיה של חוה לוי, והשערוריות הרכזיות לתיות סביב הזמרת עדנה לב, שהיתה עד לעת האחרונה חברתו של אחד מאנשי הטלוויזיה המפורסמים של ארצות-הברית, דויד ברנר, ניצחו כנראה את

אריה מקל. את מקל ואת אשתו, רות, שהיתה עיי תונאית במערב, אי אפשר להגדיר עדיין כיורדים, אך לאיש אין ספק בכך שהם לא ינטשו את מירכה-הזהב שבידיהם בעבור משכורות של רשות-השידור ומעריב. מקל נמצא עתה בחופשה-ללא-תשלום מהרדיו. הוא נטל אותה כדי לשמש שליח הסוכנות היהודית בניו-יורק, כאשר סיים את שליחותו. התליש הישראלי בעיר וללמוד. הוא לא מופיע בשמו כעורך העיתון, משום שלא קיבל אישור לכך מהנהלת רשות-השידור בירושלים. שכן הוא נחשב עדיין כעובד מן המניין. על השבועון החתמת תחתיו אשתו.

בני הזוג מקל גילו למפרסמים האמריקאים, היורדים ושאנים יורדים, כי למי לה הכתובה עברית יש כותקנייה רב, שוק הצרכנות הישראלי בניו-יורק הוא לא רק אחד השווקים המוגדרים הגדולים ביותר, אלא גם קורא יצופה נאמן של אמצעי-התיקשורת הפרטיים שלו. מודעה בישראל שלנו, כמו פירסומת ברדיו או בטל-וויזיה, מבטיחה למפרסם — בין אם הוא ישראלי-לשעבר או אמריקאי הפוזל לעבר השוק הישראלי — את מלוא התמורה לכספו.

ייצוא אסטרולוגי

לניו-יורק

בניו-יורק יש תחנות טלוויזיה ורדיו ועיתון ישראלים. יש בה מישרד שיר דוכים המנהל על-ידי ישראלית ואפילו אסטרולוגית ישראלית, מרים תמיר, העורשה הן רב בעזרת לקוחות ישראלים. תמיר התפרסמה בזכות כמה מנבאותיה שהתגשמו. אשה ככדת-גוף ונעימת-סבר זו היא גרושתו של מפקד מישטרת מחוז חיפה, תתיניצב אברהם תורגמן. לפני ההפיכה באיראן נהגה תמיר לחלק את זמנה בין תל-אביב וטהרן. היא התיחבה על מישפחת השאה. אחותו של השאה לא היתה עושה צעד מבלי להתייעץ תחילה באסטרולוגית הישראלית.

אחותו של השאה נמצאת עתה בניו-יורק והיא שהביאה את תמיר לעיר הגדולה. תמיר באה, ראתה ונפגעה. העומם המוטל על תמיר הוא רב וההצית לה שלה בניו-יורק אינה מגיעה לקצה ההצלחה שקצרה בישראל. המוני יורדים ישראלים עולים אליה לרגל. העבודה היא כה רבה, עד שתמיר נאלצה לשכור מוה כירה. היא מצאה ישראלית צעירה שהחזיטיסה ללמוד בקצרה בניו-יורק מבלי שיהיה בידה כסף למימון הלימודים. בעזרת המשכורת הגדולה שמשלמת תמיר, תוכל הישראלית הצעירה לממן הן את לימודיה והן את שכר הדירה שלה.